

og særlig Rigsdagen kan faa Adgang til at blive bekendt med Stiftelsens Virksomhed gennem de svundne Aar. Og her vil jeg henstille ogsaa til Rigsdagens Embedsmænd, særlig til dem, der har med Bogsamlingen at gøre, at drage Omsorg for, at alle de Beretninger, som er udkomne, kommer til at foreligge for Rigsdagen. Vi har her kun en eneste Beretning, fra 1875, og saa den samlede Beretning for 1874—99. Denne samlede Beretning kan være skøn at læse, men den giver ingen Oplysninger. Jeg henstiller, at vi ogsaa faar alle de forskellige kritiske og forsvarende Artikler samlet, fordi det er saa ganske givet, at den Kritik, der den Gang blev rejst, men som man slog ned som ganske uberettiget, var berettiget, det skal nok vise sig for enhver iagttagende Læser. Man faar nogle Beretninger paa det kongelige Bibliotek, men man faar dem for saa vidt i en ret daarlig Forfatning, fordi man vel sagtens paa det kongelige Bibliotek ikke har villet skænke en saadan Stiftelse saa megen Opmærksomhed, at man har villet lade dem indbinde, skønt det nu er over 14 Aar siden, den sidste udkom. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han vil medvirke til, at alt, hvad der foreligger om Jægerspris, kan komme til at foreligge, saaledes at Rigsdagen kan gøre sig bekendt med det. Jeg forlanger ikke, at man skal skride til noget stort, fordi jeg i Dag har draget denne Sag frem, men det, jeg har ønsket, er, at man skal beskæftige sig med denne rige Stiftelse, det skylder man den smukke og humane Tanke, som ligger til Grund for den. Selv om Stifterinden maaské ikke havde Spor af Tro til en Rigsdag, saa siger jeg dog, at det havde været langt, langt klogere at lade Rigsdagen og Offentligheden have Indseende med denne Stiftelse end en privat Bestyrelse, der vælger sig selv. Formaalet er saa godt og saa sort, at vi her ikke har Ret til at sige: Hvad rager det os? Den Dag, man giver sig til at se indenfor Dørene, skal man nok komme til Erkendelse af, at der er ske mærkelige Ting.

Det næste Spørgsmaal, jeg gerne vilde still til den højtærede Justitsminister og bede ham saa vidt muligt besvare, er dette: Hvorledes er de forskellige Midler blevet forbrugte, dels de Midler, der ikke er brøgt til Stiftelsens første og største Formål, fattige og ulykkeligt stillede Børn, og dels de Midler, der er gaaede med til Vedeholdelse af det, som skulde

være det nationale Mindesmærke, thi det er meget store Beløb.

Det tredje, jeg gerne vil spørge Ministeren om, er: Hvad er Grunden til, at de indtægtgivende Værdier af de Jægerspris'ske Ejendomme skrives ned til et Minimum i Statusopgørelsen, medens de ikke-indtægtgivende forhøjes, saaledes at Beløbet ligger endog betydeligt over deres Værdi?

For det fjerde vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister om, hvor stor Forpagningsafgiften nu er af de Jægerspris'ske Gaarde, og hvorledes Forholdet er mellem Forpagningsafgiften, som den var, da Stiftelsen overtog Ejendommene, og da de senere blev bortforpagtede, efter at man havde købt de gamle Forpagtere ud for 30,000 Kr.?

Det femte, jeg gerne vil spørge den højtærede Justitsminister om, er: Hvor mange Andragender indkommer der aarligt til Stiftelsen om Optagelse af Børn, og hvor kommer de fra? Endvidere: Hvor mange Bøen under 16 Aar udfæstes i Tjeneste fra Stiftelsen? Endvidere: Hvor mange Børn holder Forbindelsen med Stiftelsen vedlige, og hvor mange af Børnene kommer ilde afsted — det er der jo desværre mange, der gør —, og hvor mange bliver paa forskellig Vis støttet af Stiftelsen og paa hvilken Maade? Man kan ikke lade dette uberørt, thi man er her inde paa et Punkt, som Offentligheden maa have sin Opmærksomhed allerstærkest hæftet paa: Hvorledes gaar det de Børn, efter at de er komne ud i Verden, hvor bliver de af, hvor mange Procent gaar til Grunde, og hvor mange gaar det vel? Det maa vi have Klarhed over, og det maa vi have Ret til at spørge om.

Til sidst vil jeg rette det Spørgsmaal — jeg har nemlig ikke klart kunnet se det —: Hvad er egentlig Bestyrelsens Løn? Efter Bestemmelserne i Fundatsen af 1874 havde Stifterinden fastsat Lønnen til 3 pCt. af Bruttoindtægten, og dersom det kun havde været 3 pCt. af Bruttoindtægten af de Jægerspris'ske faste Ejendomme, havde Bestyrelsen faaet en overordentlig lille Løn, og dersom det er 3 pCt. af hele Bruttoindtægten, vilde Bestyrelsen ikke faa mere end en Løn af 9,000 Kr. til Deling. Men nu har Bestyrelsen paa et senere Møde, som det ogsaa er meddelt i Beretningen, vedtaget, at vel skulde man beholde Procentberegningen med Hensyn til Bestyrelsens Løn, men denne maatte ikke være under 5,000 Kr. og ikke over